

næst et vist — for øvrigt neppe videre udstrakt — Administrationsomraade at varetage. Endelig faar det nye Ministerium en betydelig Virksomhed af, hvad man kunde kalde, konsultativ Art, det vil sige, at Handelsministeriet vil blive hørt i en Mængde under andre Ministerier henhørende Sager, som falde ind under Handelsministeriets Interesser. Der vil saaledes blive en meget betydelig og meget frugtbringende Virksomhed for det nye Ministerium, og under denne Virksomhed vil Ministeriet som sagt i lige Grad staa i Forbindelse med Byerhvervenes forskellige Organisationer.

Nogle Bemærkninger særlig af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) give mig Anledning til at sige, skønt der derom ikke er truffet endelig Bestemmelse, at efter min Opfattelse bør hverken Tilsynet med Nationalbanken eller Konsulatvæsenet eller Afslutningen af Handelstraktater lægges ind under det nye Ministerium. Konsulatvæsenet maa vedblive at henhøre under Udenrigsministeriet efter den Organisationslov, vi fik i Fjor, ved hvilken vi oven i Købet knyttede Konsulatvæsenet langt nærmere og fastere til den egentlig diplomatiske Tjeneste end tidligere. Afslutningen af alle Traktater bør ligeledes sortere under Udenrigsministeriet. Men en anden Ting er, at selvfølgelig vil Handelsministeriet blive hørt angaaende en Række af Spørgsmaal, der vedrøre baade Konsulatvæsenet og Afslutningen af Handelstraktater.

Man har spurgt, om de Bladmeddelelser, der gaa ud paa, at man fra Regeringens Side paatænker Nedsættelsen af en Kommission til kritisk Gennemgang af Finansloven, have noget paa sig eller ikke. Jeg kan besvare dette Spørgsmaal med, at de have noget paa sig. Der vil fra Regeringen — gennem Konseilspræsidenten — fremkomme Forslag til Bevilling paa Finansloven til Nedsættelse af en saadan Kommission. Dennes Opgave skal være at gennemgaa paa første Haand alle de Bevillingposter, som findes paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Man kunde sige: Dertil have vi Finansudvalget. Ja, det er ganske rigtigt. Men det er fuldkommen umuligt for Finansudvalget at overkomme denne Opgave. Hvert Aar fremkommer der saa mange nye Bevillingsspørgsmaal, at Finansudvalgets Tid er fuldt optagen med at fremskaffe Oplysninger derom og gennemarbejde de nye Forslag. Der bliver kun undtagelsesvis Lejlighed til at gaa tilbage i Tiden og kri-

tisk behandle gamle Forslag, der som bekendt gaa over fra den ene Finanslov til den anden og mange Gange blive ved at gaa igen, efter at Bevillingerne i Virkeligheden have tabt deres Livskraft, d. v. s. efter at de ere ophørte at være Udtryk for en offentlig Interesse. Jeg tror, det vil være overordentlig nyttigt, at man en Gang faar foranstaltet en grundig Undersøgelse af alle de mange Bevillingposter under de forskellige Ministerier for at se, om de endnu ere nødvendige i deres tidligere Omfang, og i visse Tilfælde, hvorvidt de endnu overhovedet ere nødvendige, kort sagt, faa hele det store Felt kritisk gennemgravet en Gang, saa at man kan se, hvorvidt der er Gruud til at opretholde de forskellige Bevillinger saaledes som hidtil. Jeg har den Tro, at en saadan kritisk Undersøgelse vil give det Resultat, at der kan foretages betydelige Besparelser paa Budgettet. Men hvorledes det nu end forholder sig hermed, er det sikkert en stor offentlig Interesse, der vil blive varetaget derved, at man faar en fuldstændig Undersøgelse af disse Forhold, saa at man faar fyldestgørende Grunde for, at de Bevillinger, der gaa over fra den ene Finanslov til den anden, ogsaa ere nødvendige og ønskelige. Kommissionen tænkes sammensat dels af parlamentariske Medlemmer, dels af tilforordnede Medlemmer, som maa tages fra de forskellige Administrationsomraader, da der jo vil kræves betydelig administrativ Detaillendskab til Støtte for de parlamentariske Medlemmers Arbejde.

Det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) spurgte, hvorvidt der kunde ventes en Bevilling til Støtte for kulturelle Bestræbelser hos Danske i Udlandet. Det ærede Medlem hentydede til, at jeg tidligere som Folketingsmand har interesseret mig meget for en saadan Bevilling. Denne Interesse har jeg endnu, og det er mit Haab, at der kan fremkomme et Forslag til en saadan Bevilling paa Finansloven. Hvor stor den skal være, og hvorledes den vedkommende Post paa Finansloven skal formuleres, maa være nærmere Overvejelse forbeholdt. Jeg skal kun sige derom, at jeg tror, det vil være rigtigst ligesom hidtil at holde Bevillinger til kirkelige Formaal til Danske i Udlandet under Kultusministeriet og begrænse den nye Bevilling, der kan være Tale om at bringe i Forslag, til andre kulturelle Formaal, særlig Oplysnings- og Undervisningsformaal. Det er bekendt, at der hos forskellige andre Nationer i Europa — særlig Tyskland og Italien — ofres ret be-